

tog, og dernæst en ny Lov, bygget paa Procentstykket. Jeg mener, at naar vi vedtage en Skattelov, bygget paa Procentstykket — og efter min Betragtning maae vi komme dertil — ville vi være meget libet istand til strax at faae den saa god og hensigtsmæssig, som vi maatte ønske, om vi ogsaa vente dermed nok saa længe; thi det er først ved Brugen af den, at vi skulle komme til at see, hvor Manglerne egentligt stikke; det er først ved Erfaring, at vi kunne komme til at reformere saaledes, at Loven efterhaanden bliver bedre og bedre, men hvorfor da ikke gjøre den Tid kortere, hvori man skal indhente Erfaring, for at bringe Loven til det bedst Mulige? Altsaa siger jeg, at vi af dette Hensyn ligesaa godt kunne begynde strax med Procentstykket. — Om Contingentstykket i det Hele taget er der talt saa Meget, at jeg skal afholde mig fra videre at omtale det, men jeg maa dog sige, at det, jeg har imod det, er, at det stadigt mere eller mindre maa bygges paa Vilkaarlighed. Der lader sig ikke ubfinde saa bestemte Regler, at man kan sige, at nu er Sigelighed fuldstændigt gennemført. Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, hvad ogsaa flere Andre have gjort, at det i det første Aar, vi brugte dette Stykke, viste sig, at man i enkelte Communer kun betalte $1\frac{1}{2}$ pCt., medens man i andre betalte 4 eller 5 pCt., og dette er ganske rigtigt, men naar vi see nøiere til og see, hvorledes baade de $1\frac{1}{2}$ pCt. og de 4 eller 5 pCt. kom frem, er det meget muligt, at de Vedkommende have svaret meget mere ligeligt i Skat, end det seer ud til. Dette viser altsaa, at det ikke kan lade sig gjøre gennem disse Sammenligninger at komme til en større Fuldkommenhed i Stykket; thi dersom man vilde sige, at de, der have betalt 4 eller 5 pCt., skulle have Rettelse, idet de have betalt Mere end Andre, vilde man, naar man maa erkjende, at de i Virkeligheden maastee slet ikke have svaret saa ulige, som det seer ud til, kun komme til at lette dem, som have opstillet deres Beregning saaledes, at det seer ud som om de havde givet Mere. Denne Erfaring kan man slet ikke bruge, den er ikke paalidelig, det er en Skinerfaring, som maastee strider mod Virkeligheden, saaledes at man ikke kan

reformere Stykket derefter. Den ærede Taler ansøgte som en Indvending, han havde hørt, at man ved Contingentstykket var tilbøielig til at ramme de større Eiendomsbesiddere for haardt. Jeg har ikke hørt dette udtales, men havde jeg hørt det, vilde jeg have svaret, at jeg troer lige det Modsatte; jeg troer, at, naar de større Eiendomsbesiddere beskattes procentviis efter deres fulde Indtægt, ville de komme til at betale Mere end, naar de gennem Communen paa andre Maader paalignes Skat i Forhold til andre Beboere. Man hører i Almindelighed Klage over, at de større Eiendomsbesiddere ansættes for høit gennem Communen, men, efter hvad jeg formaaer at dømme, sættes de for lavt, og jeg troer, som sagt, at de efter Procentstykket ville komme til at svare Mere, end de hidtil have svaret. Hvorledes dette nu end imidlertid forholder sig, siger jeg, at Procentstykket viser det Retfærdige, og om det for den ene fører til en højere, for den anden til en lavere Beskatning end hidtil, kan ikke forandre min Dom over det; det nærmer sig Retfærdigheden mere end nogen anden Regel, der opstilles, og det er dog det, som maa være den højeste Regel for os Alle. — Den ærede sidste Taler, som meente, at man gennem Erfaringen skulde forbedre Contingentstykket, syntes ikke at være i fuldkommen Samklang med sig selv, da han siden indvænte, at man her havde opstillet andre Fordelingsregler end tidligere; han meente, at man maatte beholde de samme Fordelingsregler, og, naar man ikke vilde det, maatte man ogsaa tage en anden Fordeling af Summerne i § 1. Man maa altsaa ikke gaae ind paa en Reformering ifølge Erfaring; thi, skulde man gennem en saadan komme til at reformere, maatte man have fuldstændig Frihed til at gjøre det paa den Maade, man fandt det hensigtsmæssigst. Nu har man meent, at den forandrede Fordelingsmaade vilde træffe det Rette bedre end den tidligere, og derfor har man foreslaaet disse Forandringer. Den ærede Taler erklærede sig for Contingentstykket, og det kan jeg meget godt forstaae, da han sagde, at han er en principiel Modstander af en Indkomsskat; jeg kan meget godt forstaae, at alle de, som ere dette, ville holde